ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ: ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Αλεξανδρούπολη, 13 Μαρτίου 2017

Κύριε Υπουργέ,

Με την παρούσα επιστολή μας σας μεταφέρουμε τις ευχαριστίες του κυνηγετικού και όχι μόνο κόσμου της περιοχής μας, για την ορθή και ξεκάθαρη στάση που τηρήσατε ως προς το ζήτημα της μη κατεδάφισης των 170 περίπου πρόχειρων παραπηγμάτων (καλύβες) που βρίσκονται επί δεκαετίες στην περιοχή του Δέλτα του ποταμού Έβρου. Η απόφαση σας να παραμείνουν οι καλύβες στο Δέλτα ως **παραπήγματα εθνοφυλακής**, απέτρεψε την μέχρι πρότινοσαδικαιολόγητη εμμονή της πολιτείας να επέμβει καταστροφικά στο Δέλτα και δη στις παραδοσιακές ανθρώπινες δραστηριότητες που ασκούνται στην περιοχή μας.

Είναι γνωστό ότι το Δέλτα του Έβρου αποτελεί τον σημαντικότερο υδροβιότοπο της χώρας μας, εστία αναψυχής για τον κυνηγετικό κόσμο της περιοχής μας, πόλο έλξης για κυνηγούς και τουριστικούς επισκέπτες από όλη τη χώρα και ανάσα για την μαραζωμένη οικονομία της ακριτικής περιοχής μας, καθώς δραστηριοποιούνται παραδοσιακά μέσα σε αυτό αλιείες και κτηνοτρόφοι που δίνουν τον δικό τους αγώνα επιβίωσης.

Η ύπαρξη των πρόχειρων παραπηγμάτων (καλύβες), που κατασκευάστηκαν πριν από 50 τουλάχιστον χρόνια, είναι άρρηκτα συνυφασμένη με όλη αυτή την ανθρώπινη δραστηριότητα στο Δέλτα, καθώς χρησιμεύουν είτε ως αποθηκευτικοί χώροι των αλιέων και των κτηνοτρόφων που δραστηριοποιούνται στην περιοχή, είτε ως προσωρινά καταλύματα των ίδιων επαγγελματιών αλλά και των κυνηγών, ντόπιων και επισκεπτών, κατά τις περιόδους διαμονής τους στην περιοχή. Αποτελούν δε πρόχειρες και όχι πολυτελείς κατασκευές, από ξύλο ή άλλα προσφιλή στο περιβάλλον υλικά, που εναρμονίζονται πλήρως με το φυσικό περιβάλλον και δεν έρχονται σε αντίθεση με αυτό.

Τυχόν κατεδάφιση τους θα σήμαινε την εξαφάνιση της ανθρώπινης δραστηριότητας από το Δέλτα του Έβρου και τον μαρασμό του υδροβιότοπου, καθώς οι συνθήκες στο Δέλτα είναι ιδιαίτερες και πολλές φορές αντίξοες, καθιστώντας την ύπαρξη των καταλυμάτων αναγκαία.

Και φυσικά δεν μπορεί κανείς να αγνοήσει το γεγονός ότι οι καλύβες αυτές αποτελούν αδιάψευστο μάρτυρα της ελληνικότητας της περιοχής του Δέλτα του ποταμού Έβρου, παρά τις οποίες μεταβολές της κοίτης του ποταμού. Στο κρίσιμο και δυσπρόσιτο αυτό κομμάτι της ακριτικής περιοχής μας, που δύσκολα ελέγχεται ή επιτηρείται με τις κλασικές μεθόδους, οι άνθρωποι που δραστηριοποιούνται στο Δέλτα (αλιείες, κτηνοτρόφοι και κυνηγοί) αποτελούν με την γνώση και την εμπειρία τους μεθοριοφύλακες, που προστατεύουν και διαφυλάσσουν το τμήμα αυτό της ελληνικής μεθορίου. Είναι γνωστό άλλωστε ότι η τουρκική πόλη Αίνος, βρίσκεται σε απόσταση μόλις 200 περίπου μέτρων από την περιοχή, ενώ το τελευταίο ελληνικό χωριό απέχει τουλάχιστον 15 χλμ., και είναι επίσης γνωστό ότι και παλαιότερα υπήρχαν «βλέψεις» της γείτονας χώρας για την περιοχή.

Σύσσωμη η τοπική κοινωνία αντέδρασε δυναμικά στην αρχική απόφαση για κατεδάφιση των καλυβών και σήμερα πάλι **σύσσωμοι οι κυνηγοί και ψαράδες της περιοχής ζητούν να βρεθεί άμεσα τρόπος νομιμοποίησης των παραπηγμάτων** . Διαφορετικά ο κίνδυνος κατεδάφισης θα είναι πάντα υπαρκτός με τους κατόχους των παραπηγμάτων να σύρονται ανά πάσα στιγμή στα δικαστήρια.

Είναι επιβεβλημένη λοιπόν η νομιμοποίηση των καλυβών στο Δέλτα του Έβρου προκειμένου να μην συρρικνωθεί η συνολική ανθρώπινη δραστηριότητα στον υδροβιότοπο, που θα οδηγήσει στην υποβάθμιση και τον μαρασμό του Δέλτα του Έβρου αλλά και ολόκληρης της περιοχής μας γενικότερα.

Με την ελπίδα και την βεβαιότητα ότι η απαίτηση αυτή της τοπικής κοινωνίας θα εισακουστεί και θα δρομολογήσετε αρμοδίως τις διαδικασίες για την υλοποίηση της, αναμένουμε τις ζητούμενες θετικές εξελίξεις.

Με τιμή

Ο Πρόεδρος του Κυνηγετικού Συλλόγου Αλεξανδρούπολης